

Vergaderjaar 2014–2015

33 947

Wijziging van de Visserijwet 1963 (elektronische toestemming sportvisserij)

B

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 21 november 2014

Inleiding

Met belangstelling heb ik kennisgenomen van de vragen die leden van uw Kamer hebben gesteld naar aanleiding van het voorstel van wet tot wijziging van de Visserijwet 1963 (elektronische toestemming sportvisserij). Hieronder treft u mijn reactie aan.

Fraudegevoeligheid

De leden van de PvdA-fractie vroegen op welke wijze een opsporingsambtenaar kan beschikken over de noodzakelijke informatie om te kunnen beoordelen of de sportvisser mag vissen. Ook vreesden zij dat een applicatie door een doorgewinterde ICT-er zou kunnen worden gesaboteerd en tegen die achtergrond vroegen zij hoe een opsporingsambtenaar eventuele fraude kan herkennen. De wetswijziging voorziet in de mogelijkheid dat de sportvisser ook digitaal mag aantonen dat hij in het desbetreffende water mag vissen, mits de visrechthebbende de relevante gegevens digitaal beschikbaar heeft gesteld. Deze digitaal ter beschikking gestelde gegevens zijn voor iedereen via het internet toegankelijk en dus kan ook de opsporingsambtenaar dit direct op zijn telefoon via een app of via het internet controleren. Daarnaast blijft Sportvisserij Nederland ook de Gezamenlijke Lijst van Nederlandse Viswateren in papieren vorm uitgeven en zij stelt deze gratis aan opsporingsambtenaren ter beschikking. Bovendien moet de visser – naast een digitaal of schriftelijk bewijs van het water waarin hij mag vissen – ook zijn gepersonaliseerde VISpas (plastic creditcard) tonen. Ik meen dat opsporingsambtenaren op deze wijze adequaat kunnen controleren of de door de visser getoonde gegevens correct zijn. Op dit moment vormt een papieren document in de vorm van een lijst van wateren of een boekje met wateren het bewijs dat de sportvisser in het desbetreffende water mag vissen. Deze documenten zijn makkelijker dan een digitale weergave van de wateren te vervalsen, maar voor zover mij bekend is dat tot op heden niet gebeurt. Mede gelet op bovengenoemde controlemogelijkheden voor de opsporingsambtenaar voorzie ik dat het risico op fraude juist afneemt.

Toestemming tot vissen in verschillende wateren

De leden van de fractie van de PvdA memoreerden dat er meer vispassen in omloop zijn dan geregistreerde sportvissers, daar sportvissers in verschillende wateren vissen, en vroegen zich af of het in de bedoeling lag om in de toekomst ook elektronisch toestemming te geven voor het vissen in diverse wateren. Ook vroegen deze leden naar de functie van de in boekvorm uitgebrachte lijst van viswateren in relatie tot het onderhavige wetsvoorstel. Dat er meer vispassen in omloop zijn dan er geregistreerde sportvissers zijn, houdt ermee verband dat in sommige wateren slechts gevestigd mag worden door leden van één specifieke – vaak de lokale – hengelsportvereniging. Sportvissers die in meerdere van dit soort wateren willen vissen, zullen daarom van meerdere hengelsportverenigingen lid moeten worden en bezitten dus meerdere op hun naam geregistreerde vispassen. Het aantal vissers met meerdere vispassen bedraagt slechts 25.000 op een totaal van circa 600.000 geregistreerde sportvissers. De desbetreffende wateren worden op dezelfde wijze digitaal weergegeven als de overige wateren waarin iedere houder van een vispas mag vissen en betrokken sportvisser kan in de toekomst ook voor deze wateren digitaal aantonen dat hij daar mag vissen. De in boekvorm uitgebrachte Gezamenlijke Lijst van Nederlandse Viswateren waarin circa 80% van al het Nederlandse binnenwater is opgenomen, vormt thans in combinatie met de VISpas de wettelijk vereiste schriftelijke toestemming in de zin van artikel 21 van de Visserijwet 1963. Dit boekwerk met – op dit moment – 264 pagina's heeft inderdaad ongeveer de genoemde afmetingen. Het onderhavige wetsvoorstel voorziet erin dat een sportvisser ervoor kan kiezen om in plaats van door middel van dit boekje aan de hand van een app of website aan te tonen dat hij in het desbetreffende water mag vissen. Het gebruik van het boekje is in de toekomst dus facultatief.

Betrouwbaarheid app

Voorts vroegen de leden van de fractie van de PvdA in hoeverre de app van Sportvisserij Nederland is afgestemd met de betrokken gemeenten en of deze app in overleg met de betrokken gemeenten regelmatig wordt geüpdatet indien blijkt dat de informatie onvolkomenheden bevat. De inhoud van de app ofwel de opgave van de wateren waarin gevestigd mag worden zijn veelal rechtstreeks afkomstig van de visrechthebbende. Vaak is dit de plaatselijke hengelsportvereniging of de hengelsportfederatie. Deze huren het visrecht veelal van een gemeente. Dergelijke huurovereenkomsten dienen op grond van de Visserijwet goedgekeurd te worden door de Kamer voor de Binnenvisserij. Indien een gemeente meent dat het visrecht niet is verhuurd of dat anderszins onjuiste informatie is opgenomen, kan de gemeente rechtsreeks contact opnemen met Sportvisserij Nederland. De visplanner app kan dan worden aangepast. Dit gebeurt maandelijks. De visplanner app is hiermee veel actueler in vergelijking tot de huidige Gezamenlijke Lijst van Nederlandse Viswateren die slechts eens in de drie jaren wordt uitgegeven en waarbij tussentijdse wijzigingen eens per jaar in een papieren Aanvullingsboekje worden weergegeven.

Middelen voor handhaving

Tot slot vroegen de leden van de fractie van de PvdA of er met het oog op een effectieve handhaving door de gemeenten extra middelen beschikbaar worden gesteld. Overtreding van het verbod om zonder toestemming van de visrechthebbende te vissen is als economisch delict strafbaar gesteld in de Wet op de economische delicten. De onderhavige wetswijziging brengt geen wijziging aan in voornoemd verbod, maar

voorziet slechts in de mogelijkheid dat de sportvisser ook digitaal mag aantonen dat hij in het desbetreffende water mag vissen. Handhaving gebeurt door de reguliere opsporingsambtenaren, te weten politie en buitengewoon opsporingsambtenaren (boa's). De georganiseerde hengelsport handhaaft zelf ook met circa 135 boa's. Daarnaast voert de georganiseerde hengelsport ook vele duizenden controles uit met circa 1.200 vrijwillige controleurs. Ook boa's die in dienst zijn van gemeentes (boa's die zijn aangesteld in het zogenoemde domein I) hebben opsporingsbevoegdheid ten aanzien van de Visserijwet 1963. Sportvisserij Nederland verzorgt al vele jaren zeer geregeld cursussen over de visserijwetgeving voor deze boa's en de politie. Al met al is sprake van een effectief systeem van controle en handhaving waaraan door dit wetsvoorstel niets verandert.

Evaluatie overtredingen

Het lid van de fractie van de Partij voor de Dieren achtte het nuttig om ter gelegenheid van de voorgestelde wetswijziging tevens te bezien of het mogelijk is de toestemming in te trekken indien betrokkenen het welzijn van vissen niet in acht nemen of de terzake gestelde wettelijke voorschriften overtreden. Ook vroeg dit lid om aan de hand van een evaluatie van het aantal en overtredingen en de aard ervan te bezien of een visverbod kan worden opgelegd aan hen die het welzijn van vissen schaden. Op grond van artikel 21, eerste lid, de Visserijwet 1963 is het verboden om te vissen zonder rechthebbende te zijn op het water. Een uitzondering bestaat op grond van het tweede lid van voornoemd artikel voor degene die van de rechthebbende op het water toestemming heeft gekregen om te vissen. Deze toestemming om te vissen is privaatrechtelijk van aard. De visrechthebbende kan voorwaarden aan de toestemming verbinden en bij overtreding van die voorwaarden of bij overtreding van de wettelijke regels kan hij de toestemming intrekken. Zoals in de memorie van toelichting bij het onderhavige wetsvoorstel is uiteengezet, wordt het overgrote deel van de toestemmingen namens de visrechthebbenden door Sportvisserij Nederland verstrekt. Sportvisserij Nederland hanteert daarbij voorwaarden die onder meer betrekking hebben op het welzijn van de vissen. Het betreft internationaal vastgestelde welzijnsregels, die ook zijn vermeld in de app, en waarover Sportvisserij Nederland op velerlei manieren voorlichting aan sportvissers geeft. Zowel de hengelsport-boa's als de hengelsportcontroleurs controleren op de naleving ervan en zij registreren hun bevindingen. Op basis van deze bevindingen publiceert Sportvisserij Nederland jaarlijks een rapportage over de controle van de sportvisserij op hun website www.sportvisserijnederland.nl.

Intrekking van de toestemming van vissers die zich schuldig maken aan het schaden van het welzijn van vissen dan wel het overtreden van de wettelijke bepalingen terzake, behoort derhalve nu al tot de mogelijkheden. Degenen wier toestemming is ingetrokken, vallen ten volle onder het in artikel 21, eerste lid, de Visserijwet 1963 opgenomen visverbod.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
S.A.M. Dijkema